

opusdei.org

Tres nous diaques: un servei diferent

El proper 3 de març, tres fidels de l'Opus Dei rebran el diaconat de mans de Mons. Klaus Küng, bisbe de la diòcesi de St. Pölten (Àustria). La cerimònia se celebrarà a la parròquia de sant Josepmaria (Roma), a les 10:30 h.

27/02/2018

El bisbe Klaus Küng conferirà el diaconat a tres fidels de l'Opus Dei el proper dissabte 3 de març a Roma. A diferència de les ordenacions

presbiterals, aquesta cerimònia no es transmetrà per Internet.

Gabriel, de l'escorxador d'aus al doctorat en Teologia

Gabriel Robledillo (Jódar, Espanya, 1961) va començar la seva carrera laboral en un escorxador d'aus al Vendrell (Tarragona). La seva tasca consistia a treure la carn a l'ala esquerra del pollastre. Fent aquest treball va comprendre que qualsevol ocupació ben feta pot ser agradable a Déu. Mentre treballava, va obtenir la llicenciatura en Filologia Hispànica per la Universitat de Barcelona.

Al 1991 va tornar al seu poble natal a Jaén, on s'ha dedicat a l'ensenyament al col·legi Altocastillo durant 23 anys. En aquest temps, s'ha doctorat en Teologia Moral i Espiritual amb una investigació sobre La Creu en Calderón de la Barca.

"Des que vaig anunciar que rebria el diaconat i, d'aquí a uns mesos, l'ordre sacerdotal -explica Gabriel-, han estat innombrables els missatges que m'han enviat. Un d'ells era d'un company de feina de Tarragona. Em deia que ell mai resava, perquè no creia en Déu, però que a partir d'aquest moment, tots els dies demanaria perquè fos un bon sacerdot".

Francisco, la recerca de l'harmonia

Francisco Javier Pérez (Jimena, Jaén, Espanya, 1963) ha dedicat gran part de la seva carrera professional al treball gràfic a mitjans de comunicació: al diari esportiu Marca, al diari econòmic Expansión i a la revista Mundo Cristiano. També durant 12 anys ha treballat en el disseny editorial: "Quan vaig començar a estudiar Teologia, vaig procurar trobar estones per seguir amb interès els avanços en disseny i,

en la mesura del possible, no perdre habilitats creatives i tècniques".

Com diaca, espera que el seu servei ajudi moltes persones a trobar Déu i així donar equilibri i bellesa als seus quefers quotidians: "Si en alguna cosa em pot servir els anys d'experiència professional en aquest nou servei com diaca és en el desig de transmetre a tots la il·lusió per la recerca de la bellesa, del que harmoniós, del que és dinàmic", explica.

Javier assegura que molts familiars i amics l'estan sostenint amb la pregària en aquests dies previs al seu diaconat. No obstant això, la més gran i més agradable sorpresa és que comença a experimentar: la proximitat dels que viuen el mateix ministeri al que Déu l'ha cridat. "En aquesta última temporada potser la major il·lusió ha estat rebre correus electrònics dels meus companys de

Llicenciatura de Teologia, sacerdots de molt diverses procedències: Uganda, Equador, Perú, Brasil, Mèxic, Puerto Rico, Guatemala, Indonèsia i, per descomptat, Espanya".

Emanuel, una feina ben pagada

Després de diplomar-se en Filologia Anglesa, Emanuel Estrada (Monterrey, Mèxic, 1976) va treballar a la Ciutat dels Nens, una iniciativa educativa inspirada en els ensenyaments de sant Josepmaria. El seu interès per ajudar els alumnes es va estendre a les famílies, de manera que va obtenir un mestratge en Orientació familiar.

Tants anys en contacte amb els estudiants i les seves famílies li ha ensenyat que "cada persona compta amb una història particular, i agraeix molt que se la compregui i se l'encoratgi". L'educació permet "conèixer a molta gent amb caràcters diferents i ser conscients que no hi

ha receptes generals: cada un ha de recórrer el seu camí a la felicitat". Emanuel espera que el seu servei com a diaca estigui compost "d'escolta i alè per apropar les ànimes a Déu. Com se sol dir, aquí no hi ha atur, i es paga molt bé".

Ell, que durant anys ha ajudat les famílies de Monterrey, agraeix al Senyor que en la seva ordenació diaconal seran presents el seu pare i una de les seves dues germanes: "Sant Josepmaria deia que als pares els devem el 90% de la nostra crida, i en el meu cas no ha estat l'excepció".